

Revista Școlii Gimnaziale Nr. 2
Popești-Leordeni, jud. Ilfov

Start

Nr. 3
octombrie 2013

Colectivul de redacție:

Azem Fahd-Fredy
Dima Denisa-Luiza
Grecea Marian
Lazăr Andreea-Elena
Marin Antonio-Darius
Preda Anca-Marina
Simion Alexandru-Marian
Surdu Eduard-Mario

Prof. coordonatori:

Coman Angelica
Manea Leontina
Racheru Daniela
Stratulat Cristina-Amelia
Văgii Cornelia-Gabriela

Revista 2 Start
Școala cu Clasele I-VIII Nr. 2
Popești-Leordeni, jud. Ilfov
Str. Școlii, nr. 6
Cod 077160

ISSN 2247 – 1596

GeoGebra - un soft util

Cristina-Amelia Stratulat

Geogebra este un program pentru matematică, gratuit și multi-platformă dinamică pentru toate nivelurile de învățământ, care include geometria, algebra, tabele, grafice, statistici și foi de calcul într-un pachet ușor de utilizat. Acest program a primit mai multe premii de soft educațional din Europa și Statele Unite ale Americii.

Avantaje relevante privind folosirea softurilor educaționale în curriculum școlar

- pot prezenta foarte aproape de realitate diferite întâmplări, fenomene, procese, evoluții, modificări sau tehnici
- stimularea interesului față de nou (elevul nu se plictisește și nu intră în rutină)
- stimularea imaginației (implicare directă în actul învățării)
- dezvoltarea unei gândiri logice (gândirea elevilor castigă în profunzime)
- elevul învață în ritm propriu

Un soft de tip joc educativ poate fi integrat în orice moment al lecției deoarece elevii pot face schimb de experiență, pot fi stimulați emoțional, li se dezvoltă imaginația, simțul estetic. Descrieți câteva avantaje ale utilizării softului Geogebra în cadrul lecțiilor de matematică.

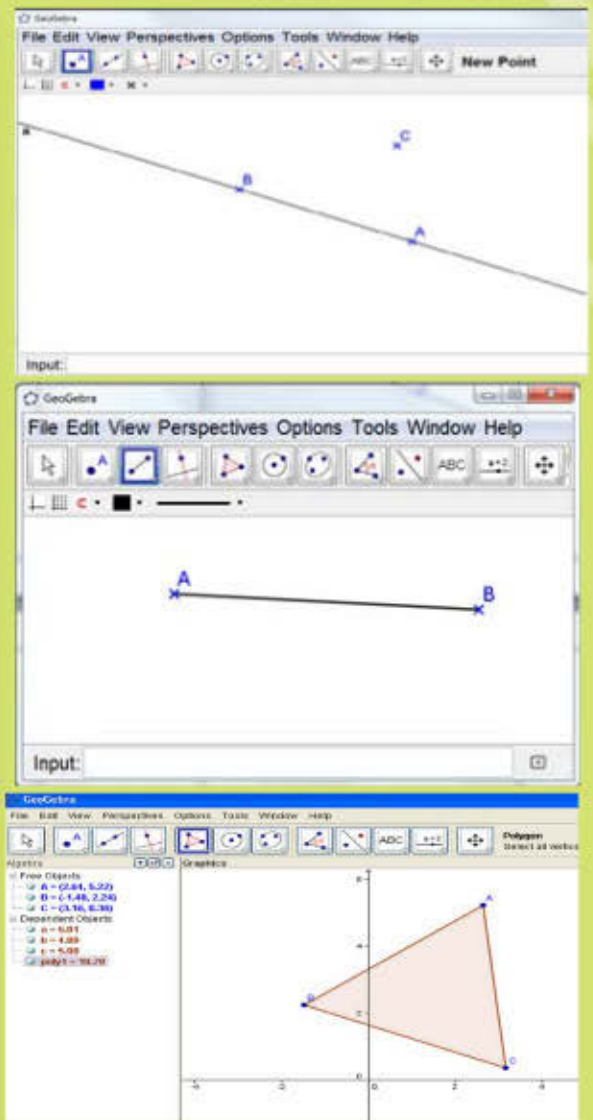
....învățarea prin cooperare

....valorificarea competențelor și abilităților dominante

....învățarea prin descoperire în cazul elevilor supradotați

.....dinamic antrenant

Link-ul <http://www.geogebra.org/webstart/geogebra.html> poate fi folosit pentru a accesa online softul Geogebra. La gimnaziu, am folosit Geogebra pentru desenarea punctelor, a dreptelor, segmentelor și a figurilor geometrice.

Apariție editorială

În cadrul volumului colectiv *Abordări și cercetări didactice în domeniul disciplinelor filologice*, apărut în cadrul Editurii Universității București, care reproduce actele celui de-al 12-lea și al 13-lea Colocviu Internațional al Departamentului de Lingvistică (București, 14-15 decembrie 2012 și 13-14 decembrie 2013), a apărut prezentarea din cadrul colocviului a colegei noastre Mădălina Popescu-Vincene cu titlul *Gramatica – un joc cu mai multe strategii*, al cărui rezumat îl prezentăm mai jos:

GRAMMAR – A MULTIPLE-STRATEGY GAME

(Abstract)

The starting point of this article is the idea that grammar can be learnt if one starts from various descriptions of language, well-mastered by teachers and from which they develop blockage-solving strategies. Therefore, three such strategies are suggested: elimination, disregard and usage, each of them followed by examples of when to use.

Management educațional

Comunicarea managerială

Daniela Racheru

Comunicarea managerială a apărut, ca disciplină a managementului din necesitatea de a pune la dispoziția managerului mijloace optime de interacțiune în vederea îndeplinirii funcțiilor și rolurilor sale. Ea s-a dezvoltat apoi ca o disciplină, care înzestrează managerul și organizația cu instrumente de lucru.

Comunicarea managerială eficientă și eficientă constituie un factor de competitivitate, un avantaj strategic al organizației.

Managementul competent nu comunica la întâmplare și după bunul plac, ci conform unei strategii în ceea ce privește actul de comunicare în sine și, la nivel de organizație, el adopta anumite strategii de comunicare, care să sprijine implementarea strategiei organizației. Toate aceste comportamente de comunicare ale managerilor generează *climatul de comunicare specific organizației*. De acest climat depinde productivitatea și capacitatea de schimbare a organizației, deci succesul acesteia.

Managementul modern accentuează și mai mult rolul comunicării în activitatea managerială. Astfel, se consideră că managerii petrec între 60 și 80% din timp comunicând (Luthans&Larsen, 1986, citat în Hargie & Tourish, 2009). Studiile arată că managerii eficienți își petrec o mare parte din timp în activități bazate pe comunicare. Studii mai recente de leadership reafirmă faptul că un leadership eficient la locul de muncă implică folosirea constantă a instrumentelor de comunicare pentru a crea sens, a împărtăși viziuni și a construi un scop comun. (Sims & Lorenzi, 1992, citat în Hargie & Tourish, 2009).

În ceea ce privește situația din România, s-a constatat că există puține studii care să se refere la activitățile de comunicare ale managerilor și la evaluarea comunicării interne din firmele din țară. În general, situația comunicării dintr-o companie este analizată în cadrul altor studii și investigații, în special în studiile de climat organizațional. Este necesar ca cercetarea în domeniu să se axeze strict pe studierea dimensiunilor comunicării interne, de la circulația informației la comunicarea managerială și să folosească acele metode atât cantitative cât și calitative care să identifice cât mai clar problemele de comunicare existente și să contribuie la găsirea de soluții adecvate diferitelor situații.

Eficiența și eficacitatea organizațională depind în mare măsură de abilitatea managerilor de a trimite mesaje în interiorul și în afara organizației cu eficacitate maximă. S-au identificat anumite deprinderi și abilități care să ajute la eficientizarea procesului de comunicare. Managerii, în ipostaza de emițători, ar trebui să posede următoarele abilități:

- Să trimită mesaje care sunt clare și complete;
- Să selecteze mediul cel mai potrivit pentru transmiterea mesajului;
- Să evite filtrarea și distorsionarea informației;
- Să ofere informație precisă pentru a se asigura că zvonurile înșelătoare nu se răspândesc.
- Să codifice mesajul în simboluri pe care receptorul să le înțeleagă;
- Să selecteze un mediu pe care receptorul îl monitorizează;
- Să se asigure că mecanismul de feedback este încorporat în mesaje;

Managerii trebuie să devină eficiente și eficienți și în ipostaza de receptori ai mesajelor. În acest sens, următoarele abilități sunt considerate esențiale:

- Să fie atenți (managerii, oricât de ocupați ar fi, trebuie să acorde atenție tuturor mesajelor pe care le primesc);
- Să fie buni ascultători (să se abțină din a-i întrerupe pe ceilalți, să mențină contactul vizual, să pună întrebări după primirea mesajului pentru clarificarea elementelor confuze, să parafrazeze sau să refruzeze punctele importante ca și formă de feedback);
- Să manifeste empatie;
- Să înțeleagă stilurile lingvistice prin conștientizarea diferențelor culturale.

“Scopul comunicării manageriale în orice organizație este acela al realizării unei informări corecte, eficiente și eficiente atât pe verticală, cât și pe orizontală, în vederea realizării în condiții optime a solicitărilor interne și externe și în concordanță cu obiectivele manageriale și organizaționale stabilite.” (Niculae, 2006: 66).

Fără o comunicare eficientă, un lider nu poate arăta că își susține echipa, nu-i poate ajuta pe membrii echipei să stabilească relații, să concluzeze pentru același scop și să realizeze scopurile activității lor. Misiunea liderului este de a folosi comunicarea în așa fel încât să trezească entuziasmul oamenilor pentru a lucra împreună spre binele organizației. scăderea performanței și chiar la conflicte cu sindicatele.

În concluzie atunci când ne gândim la comunicare, semnificația foarte generală se referă la o reacție posibilă sau reală între două sau mai multe individualități (elemente, unități, sisteme) între care se produce un schimb, fie el din substanța, energie sau semnificație și un sens care presupune implicit, modificarea unor parametri sub acțiunea intrinsecă schimbului însuși. Pe linia caracterizării de mai sus, conceptul de schimb apare cu nucleu de bază în definirea fenomenului comunicare.

Rolul comunicării interne în motivarea angajaților

Daniela Racheru

Angajații sunt cea mai importantă resursă a unei organizații, iar modul în care aceștia se implică activ în atingerea obiectivelor strategice ale companiei pentru care lucrează este esențial pentru a obține performanțele așteptate de top management.

Motivarea angajaților, însă, nu este un lucru ușor de obținut. Atunci când vorbim despre comportamentul unui angajat la locul de muncă, motivația are strictă legătură cu modul în care acesta percepe rolul său în cadrul organizației, cu felul în care munca sa este apreciată, atât din punct de vedere valoric (salariul pe care îl primește pentru munca prestată), cât și social (felul în care este privită munca sa de către cei din jur), dar și cu relațiile interumane stabilite în cadrul profesional.

Programele de comunicare internă au un rol foarte important în creșterea gradului de motivare al angajaților. Explicația este cât se poate de simplă: numeroase studii au arătat că, la nivel internațional, angajații acordă o foarte mare importanță factorilor non-financiari cum sunt raportul viață profesională – viață privată și calitatea relațiilor cu colegii de serviciu.

Programele de comunicare internă conțin din ce în ce mai frecvent astfel de factori de motivare non-financiară. Profesioniștii în domeniul comunicării interne au fost provocați, pe parcursul ultimului deceniu, să treacă gradual de la programe de comunicare internă destinate exclusiv diseminării informației în cadrul organizației, fie ele uni sau bidirecționale, la programe de implicare și motivare a angajaților.

Comunicarea internă se desfășoară pe mai multe niveluri. O primă formă de comunicare este cea interpersonală sau "față în față" (F-T-F, face to face), și organizațiile încearcă de ani buni să dezvolte abilitățile de prezentare, comunicare și scriere ale liderilor, managerilor și supervisor-ilor în acest sens. Comunicarea la nivel organizațional este centrată pe viziune și misiune, politici de conducere, inițiative și cunoaștere și performanța organizațională.

Pe lângă îndeplinirea anumitor obiective, comunicarea internă ar trebui să contribuie la crearea și reflectarea unei culturi a comunicării, în cadrul căreia angajații de la toate nivelurile se simt liberi să își împărtășească ideile, opiniile și sugestiile în mod deschis. Aceasta va contribui la o mai bună înțelegere a angajaților, la construirea încrederii, stimularea implicării și încurajarea diversității.

Management educațional

Funcțiile comunicării organizaționale

Daniela Racheru

Comunicarea îndeplinește, în cadrul oricărui tip de organizație câteva funcții majore. De aceea, o organizație în care se investește un timp și un efort considerabil în chestiunile privind îmbunătățirea proceselor de comunicare, deține un mare atu în fața unei organizații deficitare la capitolul comunicare.

Funcțiile comunicării organizaționale sunt:

- funcția integratoare: actul de comunicare stabilește un sistem care este păstrat și modificat prin mijlocirea anumitor semnale de comunicare împărtășite
- funcția informativă: actul de comunicare, fiind un act de transmitere de informații, deține un rol central în procesul de informare organizațională
- funcția democratică: actul comunicării presupune existența unor relații interpersonală, în care deschiderea, capacitatea de a recepta cât mai multe informații din cât mai multe surse sunt elemente cheie, vitale. Un bun manager este un bun comunicator, dar și un foarte bun ascultător.

Specializarea, dar și complementaritatea funcțiilor comunicării la nivel de indivizi și compartimente stau la baza eficienței organizației, întrucât schimbul de informații între indivizi, compartimente, sau între organizație și mediul extern este necesar.

Considerate esențiale în perceperea și descrierea relațiilor interumane, relațiile comunicaționale sunt *relevante prin afirmarea virtuților lor exprimate în îndeplinirea sarcinilor de grup, în coeziunea și unitatea lui, în valorificarea influențelor lui.*¹

Funcționarea unei organizații ca un întreg are drept fundament un flux informațional consolidat, care face ca rolul esențial să îl dețină comunicarea în procesul muncii, întrucât munca solicită un efort de coordonare a participanților la realizarea unei performanțe.

Din acest punct de vedere, putem identifica următoarele funcții organizaționale ale comunicării:

- * Funcția de control, care are rolul de a clarifica îndatoririle și stabilirea autorităților și responsabilităților
- * Funcția de informare, care are rolul de a furniza baza deciziilor
- * Funcția de coordonare, care are rolul de a face posibilă acțiunea comună eficientă
- * Funcția de motivare, care are rolul de stimulare a cooperării și implicare în atingerea obiectivelor
- * Funcția emoțională, care permite exprimarea trăirilor sentimentelor, emoțiilor, etc.

Relațiile publice la nivelul organizației școlare

Daniela Racheru

Asemeni celorlalte organizații, și organizațiile școlare folosesc relațiile publice pentru a comunica cu publicul vizat, și anume părinți, elevi, cadre didactice, comunitate, etc. coplășită, uneori, de percepții negative, organizațiile școlare au nevoie de relațiile publice pentru a atrage atenția asupra aspectelor pozitive, stabilind și promovând un parteneriat solid între organizații și celelalte elemente implicate în actul educațional, întrucât publicul țintă dorește să fie participant activ în luarea deciziilor.

Percepute ca o necesitate, relațiile publice în școli devin puntea de legătură între ele, profesori, părinți și comunitatea locală. Rolul relațiilor publice în școli este multiplu: pe de o parte are drept obiectiv răspândirea informațiilor și formarea elevilor iar , pe de altă parte, construiește și, nu în ultimul rând, gestionează imaginea școlii, a învățăntului în general. Acestea contribuie la crearea și lansarea unei *imagini de marcă*¹ a unei organizații școlare, din punct de vedere a satisfacției beneficiarilor față de serviciile furnizate, a implicării tuturor partenerilor în asigurarea calității, relațiile publice ale organizației școlare având o mare influență în ceea ce privește stingerea standardelor calității educației.

Prioritar, în cadrul organizației școlare, este formarea oamenilor realizată pe componentele inseparabile: instruire și educație.

Urmărind captarea atenției unor anumite categorii de public, relațiile publice în școli folosesc strategii diverse: unele fac apel la sensibilitatea publicului, altele informează, în timp ce o seamă se adresează puterii. Rezultatul ideal, obținut în urma eforturilor depuse, ar fi perceperea de către părinți a ideii că părerea lui contează pentru instituția școlară, iar cei ce au această atitudine sunt cei ce vor sprijini școala. Publicul școlii este format din mai multe categorii de cetățeni:¹ părinți, politicieni, oameni de afaceri, membrii ai comunităților religioase, cu toții vor să știe pe se se cheltuie banii publici, bani proveniți din impozitele și taxele plătite de ei.

Asemeni oricărei organizații, și organizațiile școlare își creează propria identitate în scopul modelării imaginii sale în fața publicului, imagine care trebuie să corespundă caracteristicilor tuturor categoriilor de public interesate de acest tip de organizație. În acest sens, această imagine poartă un mesaj unic, mesaj transmis într-un mod indeit, distinct, pentru a nu se confunda cu mesajele concurenților, sugerând poziția pe piață și calitatea principală.

Printre semnele care pot vorbi despre organizațiile școlare putem aminti:

- Afîșajul exterior. În cazul organizațiilor școlare acesta constă în mici afîșe și indicatoare
- Uniforma. Reprezentând un semn distinctive și un simbol al imaginii publice, uniforma este un important element pentru școli. Aducând școlii o specială formă de publicitate, pe lângă identificarea școlii din care fac parte purtătorii ei, aceasta contribuie la dobândirea unui plus de prestanță și distincție.
- Ecusonul. Ușor de remarcat, agățat la piept, ecusonul este purtătorul unui mesaj ușor de descifrat, având o grafică sugestivă și un design atractiv.
- Cartea de vizită. Aceasta poate ține locul pliantului sau a broșurii pentru a face posibilă prezentarea serviciilor oferit.

Managementul clasei

Managementul educațional al claselor multietnice

Angelica Coman

În ceea ce privește managementul claselor cu specific multietnic, caracteristicile multor școli, trebuie surmontate, pe lângă diferențele de vârstă, de abilități sau de sex între elevi, și acelea care țin de mediul cultural. Diferențele culturale se referă mai puțin la subculturile generate de mediile socio-economice diferite din care provin elevii, și mai mult la valorile culturale proprii grupului etnic sau religios al elevului. Aceste diferențe pot fi importante și constau în:

- codurile morale și religioase (pe lângă faptul că sunt diferite) pot fi mai stricte în anumite grupuri;
- ritualurile și ceremoniile religioase pot influența mai pregnant comportamentul în școală al unor elevi;
- diferențele culturale pot genera ostilitate, chiar conflicte între anumite grupuri etnice, deci și între elevii care le aparțin;
- elevii din grupuri etnice minoritare vor utiliza limba oficială în clasă cu toate problemele care pot decurge de aici.

Aceste diferențe pot genera un câmp de tensiuni greu de aplanat dacă profesorul le ignoră sau nu este capabil să le facă față. De aici rezultă necesitatea studierii culturii (văzută ca mod de viață propriu unei familii în cadrul mai larg al unei comunități) deoarece familia constituie cadrul inițial al socializării primare a copilului și majoritatea valorilor și percepțiilor sociale fundamentale se formează în acest context. Dacă profesorul cunoaște structura și valorile familiei elevului din clasa multietnică, el poate anticipa și interpreta în mod adecvat comportamentul și atitudinile elevului, ale familiei sale în contexte particulare.

Clasa de elevi are o serie de funcții, cea mai importantă este aceea de integrare socială. Coeziunea grupului reprezintă integrarea membrilor într-o unitate funcțională și este expresia capacității de a stabili legături cât mai strânse între aceștia.

Pedagogia modernă a identificat o serie de activități care facilitează intercunoașterea și întărirea coeziunii grupului:

- activități de dinamizare a grupului și facilitarea intercu-noașterii (elevii să spună pe rând care sunt meritele lor și ale familiei, să deseneze un blazon al acesteia în care vor ilustra familia, tradițiile și etnia);
- activități de stabilire a regulilor grupului;
- activități de conștientizare a efectelor marginalizării (prin jocul etichetei sau al cercului);
- activități de dezvoltare a cooperării și colaborării (enigma, casele);
- activități de conștientizare a identității grupului (ghemul, statua grupului);
- alte tipuri de activități precum: ateliere de muzică, pictură și artă meșteșugărească, expoziții tematice, excursii, concursuri tematice, spectacole și serbări etc.

Acestea pot fi aplicate cu succes în managementul clasei multietnice deoarece ea este un grup care are nevoie de acțiuni susținute de obținere și de consolidare a coeziunii.

O modalitate de întărire a coeziunii grupului este proiectul educativ realizat la nivel individual. Utilitatea sa constă în faptul că îi ajută pe elevi să înțeleagă legătura dintre om și natură, între cunoștințele dobândite la diferite discipline și lumea exterioară. Metoda dă posibilitatea elevilor de a se implica și organiza prin investigație individuală și de grup, autoconducându-și procesul de educație, îl pune în contact cu comunitatea și le creează oportunitatea de a-și susține public opiniile. Datorită implicării directe, elevii se simt cercetători ai realității. Ei se simt responsabilizați, se implică cu plăcere și, ca urmare a explicațiilor și sfaturilor date, înțeleg semnificația unor norme, optează pentru ele și doresc să se conducă după acestea în acțiunile lor.

Principiile educației interculturale sunt puse în practică prin intermediul cadrului didactic dar și de către elevi este crucial dar definirea acestuia depinde de tipul de pedagogie asumată de către cadrul didactic.

Curriculum la decizia școlii

Rolul opționalului în formarea competențelor și atitudinilor manifestate prin curiozitate față de tradițiile și obiceiurile specific spațiului de cultură și civilizație anglo-saxone

Angelica Coman

Într-o societate în care accentul este pus pe cunoaștere și evoluția tehnicii, tânărul trebuie să fie pregătit pentru o bună integrare. Orice individ adoră să călătorească, dar fără să știe lucruri interesante despre țara, locul unde se duce, nu se poate să se descurce sau să aprecieze ceea ce este cu adevărat important. De aceea, o călătorie virtuală prin cultură, civilizație, tradiții, obiceiuri este important să se inițieze din școală.

Este important să știi de la o vârstă fragedă lucruri importante despre cultura altor popoare, despre tradițiile și obiceiurile lor pentru a te integra în societatea cunoașterii dincolo de un spațiu limitat. Am propus spre desfășurare trei opționale intitulate *English is Fun!*, *Drama*, *It is cool to be British!* Văzând cerințele de la evaluările naționale și nevoia tânărului, și mai târziu a oricărui adult de a cunoaște mai multe lucruri despre cultura altor popoare, dar și nevoia de a se valorifica specificul național, am încercat să îmbin toate acestea într-un opțional atractiv, util și care să dezvolte reale competențe.

Mai mult decât orice, elevii sunt pasionați de cunoaștere și trebuie să li se ofere șansa de a călători prin culturile universale, îmbogățindu-și cunoștințele și dezvoltându-le imaginația. *English is Fun!*, *Drama*, *It is cool to be British* sunt discipline de opțional care vin în sprijinul elevilor. Astfel, elevii pot călători în locuri și timpuri diferite prin intermediul cântecelor, poveștilor, internetului, muzeelor virtuale, sculpturilor celebre, operelor care și-au pus amprenta asupra unor locuri. Tradițiile și obiceiurile fiecărei țări au rolul de a ne forma și de a valorifica mai mult specificul național.

Aceste opționale își propun să îi învețe pe elevi să comunice, să selecteze informații, să prețuiască frumosul, să-și exprime propriile puncte de vedere, să se descopere pe ei înșiși, să descopere și să prețuiască civilizații, tradiții, obiceiuri tipice altor culturi, să-și construiască și să-și exprime propriile puncte de vedere, să se descopere pe ei înșiși, să descopere și să prețuiască spațiul cultural căruia îi aparțin și nu numai.

Gândirea critică, considerată un factor-cheie în orice învățare eficientă, va fi permanent antrenată, având ca punct de plecare strategii bazate pe lectura activă, formulare de întrebări, elaborare de texte diverse (fișe de lectură, referate, eseuri, recenzii, comentarii etc.), folosirea de metode grafice.

Tratarea teoretică a conținuturilor vizate prin cele trei programe va fi realizată doar în măsura în care elevii manifestă interes explicit pentru unele aspecte. Textele suport propuse pentru studiu sunt alese după următoarele criterii: valoare, atractivitate, creativitate. Sursele folosite vor fi diverse: texte literare reprezentative, texte multimodale, CD/DVD, piese muzicale, filme, reviste, dicționare, enciclopedii, site-uri culturale, literare, emisiuni TV, reprezentări artistice din alte arte, volume, albume de artă, pictură, sculptură, muzică, opere semnificative din literatura universală... și nu numai.

Evaluarea performanțelor elevilor se va realiza și prin metode complementare care presupun dezvoltarea abilităților de a lucra în echipă (investigație, proiect) sau a reflecției asupra propriului progres. Orice opțional trebuie să îl ajute pe elev să își însușească noțiuni utile în viață. Această călătorie prin cultură și spiritualitate specific spațiului anglo-saxon are rolul de a-l forma pe tânăr și de a-l ajuta să înțeleagă ceea ce este valoros și specific fiecărui popor. Deci rolul opționalelor propuse este acela de a forma competențelor și atitudinilor manifestate prin curiozitate față de tradițiile și obiceiurile specific spațiului de cultură și civilizație anglo-saxone.

Curriculum la decizia școlii

CDȘ - factor de motivație pentru o învățare de calitate

Cristina-Amelia Stratulat

CDȘ -oferă posibilitatea alegerii , priectării și dezvoltării disciplinelor opționale fie în cadrul fiecărei arii curriculare fie la intersecția acestora. Consider că prezența curriculum-ului la decizia școlii în planurile cadru de învățământ constituie o oportunitate deoarece se vine în întâmpinarea dorinței unor profesori, de a depăși conținuturile din trunchiul comun , fiind și o dovadă în plus a unui învățământ deschis, bazat pe democratizarea societății noastre.

Prin sistemul opțiunilor multiple sunt create șanse de adecvare și definire a traseelor individuale de învățare ale elevilor. Pe lângă decizia de tip curricular a fiecărei școli , are loc implicarea familiei în viața școlii, a comunității locale, dând elevilor posibilitatea de a alege”petrecerea unei ore în cadrul școlii” Realizarea programelor este axată pe dobândirea de către elevi a unor cunoștințe funcționale și a unor competențe complexe și variate, nu doar intelectuale, care își au relevanța în cotidian.

Abordarea interdisciplinară incepe sa fie tot mai atent privită și utilizată ca un mod de motivație a elevului ,de organizare a unor activitati atractive,interactive, interesante care pun in valoare atât calitățile profesionale ale cadrelor didactice cât și resursele materiale de care dispun unitățile de învățământ. Interdisciplinaritatea între chimie și fizică, chimie și matematică, chimie și biologie, fizică și matematică, se realizează în special în planul conținuturilor, având matematica drept instrument de lucru, fiecare demers (observare, experimentare, formulare de legi, teoretizare) fiind realizat în spirit matematic. Chimia, fizica și biologia au devenit mari consumatoare de instrumente matematice.

De cele mai multe ori, matematica devansează teoretic celelalte științe, deschizând drumuri, construind modele. Profesorul de chimie și fizica privește deci, matematica ca pe un instrument absolut obligatoriu. El știe clar ca "X"-ul de la matematică poate și trebuie să fie o concentrație, o masă de substanța, un coeficient, un indice etc. O ecuație matematica poate fi o lege in chimie sau fizica. Proportțiile, funcțiile trigonometrice, ca si alte abstractizări ale matematicii se întâlnesc în fizică și chimie la orice pas pentru descifrarea tainelor naturii. Un profesor talentat nu explică, doar, elevilor faptul că fără cunoștințe matematice nu poate studia științele naturii, ci reușește să-i conștientizeze în mod real, făcându-i să-și impună stiluri de lucru adecvate.Prezența curriculumului oferă elevilor posibilitatea de a folosi diferite modalități de prezentare a muncii lor, de a folosi noțiunile învățate din cadrul celorlalte discipline, favorizează dezvoltarea imaginației, creativității, a spiritului de observație .

Evaluarea în cadrul curriculum-ului îmbină metodele tradiționale cu cele moderne, elevii folosindu-și imaginația prin realizarea de proiecte, portofolii, planșe.

Realizarea curriculum-ului ar trebui să țină seama de nevoile elevilor, ale societății, ale comunității , de baza materiale a școlilor și nu de anumite interese, cum ar fi presiunea făcută de cei care au propus anumite ore în trunchiul comun, devenind astfel „plase de siguranță” pentru norme. Cu toate “ dificultățile de început”, CDȘ rămâne realitatea școlii românești de azi.

Prietenii, proiecte, parteneriate

Schimbări în stilul nostru de viață

Leontina Manea

În cadrul parteneriatului cu Școala Gimnazială nr. 3, Popești-Leordeni în proiectul „Fii inteligent! Mănâncă sănătos!”, elevii clasei a VI-a A de la Școala Gimnazială Ioan Bădescu, sub îndrumarea prof. Manea Leontina și prof. Muntean Jeni, au desfășurat o activitate care și-a propus să-i învețe să gătească sănătos. Bomboanele obținute după o rețetă a dietei Raw Vegan au încântat simțurile tuturor prin aromele și designul deosebit.

Rețeta este foarte simplă:

Ingrediente:

- Curmale – 300 g
- Fulgi de nucă de cocos – 300 g

Instrucțiuni:

- Se hidratează curmalele timp de 30 de minute în apă caldă.
- Amestecăm în blender curmalele (împreună cu apa în care s-au hidratat) până obținem o pastă fină, iar la final se adaugă 200 g fulgi de nucă de cocos.
- Într-un bol se modelează pasta obținută anterior și se trece prin fulgii de nucă de cocos rămași.

Poftă bună!

Reforma învățământului

Schimbări în calitatea învățământului românesc

Daniela Racheru

Asistăm la schimbări permanente în societate. „Spațiul social contemporan se caracterizează prin schimbări perpetue, fenomenul este unul complex și se numește problematica lumii contemporane (PLC).

Pentru a se intra pe făgașul firesc al evoluției și transformărilor efectuate s-a trecut și la instruirea resursei umane atât în ceea ce privește formarea profesională cât și la conturarea calității serviciilor oferite. Demararea unor programe educaționale la nivel național au avut rolul de a revigora sistemul de învățământ și a perfecționa activitatea în domeniul managerial. Resursa umană reprezintă baza fiecărei organizații, indiferent de tipul de activitate. Pentru ca o organizație să aibă succes resursa umană trebuie să se formeze să se perfecționeze și să se plieze pe obiectivele propuse de instituție, iar serviciile oferite să reflecte calitatea formării și perfecționării. Investiția în formarea profesională a angajaților este un factor esențial în bunul mers al organizației și așa se reflectă calitatea produselor și a serviciilor oferite.

Investiția în oameni este principalul obiectiv al Uniunii Europene. Relaționarea culturii naționale cu cea europeană este definitorie pentru formarea profesională a noii generații. Adoptarea unor măsuri manageriale moderne, diversificarea curriculară, perfecționarea cadrelor didactice, instituționalizarea copiilor de la fragedă vârstă, sunt pași importanți managementul educației. Dacă se dorește o schimbare, ea trebuie făcută mai întâi în educație la nivel național. Investiția în educație îți asigură succesul în economie și în celelalte sectoare de activitate. Sunt instituții ale educației în care se face educație și formare de calitate, în orașe mari ale țării. Dar pentru o schimbare majoră este nevoie de o investiție majoră la nivel național. Zona rurală este caracterizată cu un nivel scăzut de participare la educație, fiind caracterizată prin abandon școlar, scăderea populației, restructurarea resurselor umane și condensarea școlilor din sate apropiate. Din păcate Ministerului Învățământului i se alocă bani puțini în fiecare an aceștia neajungând uneori nici pentru salariile actualilor profesori.

Calitatea trebuie să se reflecte nu pe alocuri și cu o mână de oameni, ci la nivel național (în domeniul educației), cu oameni competenți dăruiți acestei meserii și dornici de o perfecționare și formare continuă, doar așa se va putea schimba ceva.

Sistemul de învățământ românesc va fi eficient când va fi accesibil tuturor, în condiții optime, cu școli care nu se dărâmă sau nu sunt dotate corespunzător, cu oameni performanți în a instrui și a forma competențe. Toți cetățenii indiferent de etnie, vârstă etc., trebuie să aibă șansa la educație și formare. Decizia nr 1720/2006 /CE a Parlamentului European /15.11.2006 a fost cu referire la stabilirea unui program de acțiune în domeniul învățării continue. Programul are o longevitate de 6 ani (2007-2013) și are ca scop fluidizarea comunicării dintre statele membre și schimbul reciproc astfel încât sistemele de educație și formare să devină un exemplu de calitate la nivel mondial în accepțiunea celor discutate la Lisabona.

Programul urmărește:

- promovarea unui nivel de performanță ridicat
- dezvoltarea învățării pe tot parcursul vieții
- diversificare a limbilor străine
- îmbunătățirea calității prin creșterea participării la învățare
- asigurarea calității în educație
- formarea competențelor bazate pe TIC
- colaborarea cu ONG-urile

Grupul țintă este variat, pornește de la elevi și se poate extinde până la organizații non-profit.

Programul are un caracter amplu și este structurat pe cicluri, în funcție de sectorul de oameni cărui i se adresează. Fiecare din subprograme are rolul de a facilita accesul la educație și formare profesională în funcție de particularitățile de vârstă și cu implicații tehnologice de ultimă oră.

- Programul Comenius se referă la învățământul preșcolar, școlar, liceal.
- Programul Erasmus vizează învățământul superior și învățământul profesional
- Programul Leonardo da Vinci vizează educația profesională și formarea profesională
- Programul Grundtvig se referă la formarea adulților
- Programul transversal care cuprinde activități dincolo programele sectoriale
- Programul Jean Monnet care cuprinde activități care se referă la domeniul academic.

În cadrul sistemului românesc de învățământ s-au adoptat *programe cadru* care au rolul de a diversifica oferta curriculară, s-au creat proiecte având ca temă calitatea în educație, s-au elaborat și implementat strategii de formare profesională, s-au implementat strategii de management școlar, se încearcă alinierea la tehnologia actuală în toate zonele țării unde se pot desfășura activități didactice la orice nivel, s-au luat măsuri în ceea ce privește formarea și perfecționarea cadrelor didactice.

Simțuri uimitoare

Cornelia-Gabriela Văgii

Vedem destul de bine, auzim așa și așa, identificăm numeroase gusturi și avem o sensibilitate tactilă mare – cel puțin la nivelul mâinilor. În lumea animalelor există niște capacități inaccesibile nouă și care ne fac să părem de-a dreptul subdezvoltați, prin comparație.

Ecolocația, prezentă la multe specii de lilieci și de delfini, este metoda lor de navigație "pe ne-ve": îi ajută să "simtă" prezența obstacolelor în fața lor, chiar dacă nu le văd. Aceste animale emit pulsuri de ultrasunete (sunete de frecvență foarte înaltă, pe care urechea umană nici nu le poate percepe). Undele ultrasonice se izbesc de obstacolul din față și se întorc (principiul ecoului) la emițător, care află, astfel, că în fața lui se găsește ceva și ia o decizie în consecință.

Un liliec, de pildă, își dă seama dacă are de-a face cu o insectă (trebuie mâncată) sau cu peretele de stâncă al peșterii, zidul unei construcții ori un om (trebuie ocolite). Și delfinii se folosesc de ecolocație, atunci când înoată prin ape măloase, cu vizibilitate foarte redusă.

Unul dintre factorii care îi fac pe rechinii carnivori niște prădători atât de eficienți este faptul că ei sunt capabili să **detecteze câmpuri electrice** slabe care le semnalează prezența, în apropiere, a unor creaturi vii care le-ar putea sluji drept hrană.

Toate animalele emit astfel de câmpuri de energie, rezultatul activității bioelectrice din corp, dar nu toate sunt capabile să recepționeze aceste semnale din mediul exterior. Rechinii, însă, au celule speciale cu ajutorul cărora percep aceste impulsuri, transmise prin apă - treabă de care, să recunoaștem, noi nu suntem în stare (ați simțit voi în apă, vreodată, prezența unui pește de la nu știu câți metri, fără să-l vedeți?) Atât de dezvoltat e acest simț uimitor, încât un rechin poate descoperi un pește chiar dacă acesta e ascuns în nisip - doar după slabele impulsuri electrice produse de contracțiile mușchilor săi.

Receptori de temperatură, avem și noi - simțim când aerul e cald ori rece - dar suntem departe de performanțele pe care le ating, în această privință, anumite specii de șerpi. Șerpii boa, de pildă, percep "căldura" (radiția infraroșie) emisă de corpul unui șoarece aflat la distanță de mai mulți metri și se îndreaptă cu precizie spre aceasta potențială pradă.

Organele de simț corespunzătoare (sunt două) sunt localizate între ochi și nări, de ambele părți ale capului, astfel încât șarpele poate "simți" cu precizie direcția în care se găsește prada și distanța până la ea, ajustându-și fără greș unghiul și viteza atacului, drept care nu-și greșește ținta nici măcar pe întuneric. (Întuneric e pentru noi, care nu vedem în infraroșu. Șarpele, însă, vede.)

